

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหา

เมื่อกล่าวถึง ข้อตกลงเลือกศาล คงจะมีนักกฎหมายไทยจำนวนไม่น้อยที่รู้สึกสับสนและอาจถามว่านอกจากเขตอำนาจศาลที่กำหนดโดยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งแล้ว เราสามารถเลือกเขตอำนาจศาลได้ด้วยหรือ ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมายก็กล่าวถึงแต่เพียงเรื่องการเลือกกฎหมาย (choice of law) แต่สำหรับนักธุรกิจระหว่างประเทศแล้ว ในการเจรจาทำสัญญาธุรกิจการค้า ไม่ว่าจะเป็นสัญญาซื้อขาย สัญญารับขน สัญญาประกันภัย สัญญาที่เกี่ยวกับสินเชื่อนาคารในรูปแบบต่าง ๆ ฯลฯ สัญญาดังกล่าวเหล่านี้ก็มักจะระบุข้อตกลงเลือกศาลไว้ในสัญญา และถือได้ว่าข้อตกลงเลือกศาลเป็นหัวข้อที่สำคัญและขาดเสียมิได้ในการเจรจาทำสัญญาการค้าระหว่างประเทศ ดังที่ศาลสูงสุดของสหรัฐอเมริกาได้ให้ความเห็นไว้ในคดี The Chaparral¹ ว่า "there is strong evidence that forum clause was a vital part of the agreement....."

และท่าน Burger CJ ให้ความเห็นไว้ใน the 5th Circuit Court of Appeals ว่า "...The elimination of all such uncertainties by agreeing in advance of a forum acceptable to both parties is an indispensable element in international trade, commerce and contracting."²

บางท่านอาจเกิดคำถามว่า ทำไมจึงต้องมีการเลือกศาลหรือ? เมื่อเราพิจารณาจากโลกในยุคโลกาภิวัตน์ เราอาจกล่าวได้ว่าข้อตกลงเลือกศาลนั้นเป็นผลพวงมาจาก (1.) ความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ สังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เทคโนโลยีสมัยใหม่ (2.) ความล้มเหลวในการทำกฎหมายขัดกันเป็นเอกภาพ กล่าวคือ โดยลักษณะนิติสัมพันธ์ที่มีองค์ประกอบระหว่างประเทศย่อมจะกระทบถึงระบบกฎหมายของประเทศที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ 2 ประเทศขึ้นไป ข้อ

¹ 407 US 1, <1972>;<1972>2 Lloyd's Rep 320 -321 quoted in Andrew.S. Bell "Forum shopping and Venue in Transnational litigation".

² 407 US 1, 13 <1972>;<1972>2 Lloyd's Rep 315,320 quoted in Andrew.S. Bell "Forum shopping and Venue in Transnational litigation".

พิพาทดังกล่าวจึงอาจตกอยู่ภายใต้เขตอำนาจศาลของประเทศมากกว่าหนึ่งประเทศ และหากพิจารณาถึงอำนาจอธิปไตยของรัฐ ศาลของรัฐหนึ่งย่อมมีอำนาจโดยสมบูรณ์ที่จะใช้กฎหมายภายในของตนขึ้นปรับแก้คดีและแก้บุคคลที่อยู่ในเขตอำนาจและในดินแดนของตนในทุกกรณีโดยไม่คำนึงถึงกฎหมายของต่างประเทศซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่คู่กรณี เพราะจะเกิดผลว่าข้อพิพาทในเรื่องเดียวกันนั้น ศาลของประเทศหนึ่งจะพิพากษาแตกต่างไปจากศาลของอีกประเทศหนึ่ง ด้วยเหตุนี้ ประเทศต่างๆ จึงได้สร้างกฎเกณฑ์ว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพของกฎหมายและหลีกเลี่ยงการขัดแย้งกันดังกล่าวเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่คู่กรณีในข้อที่ว่า ไม่ว่าคดีนั้นจะฟ้องหรือพิจารณาที่ศาลของประเทศใด กฎหมายที่จะนำมาปรับใช้ควรเป็นกฎหมายของประเทศใดประเทศหนึ่งแต่ประเทศเดียว แต่ในทางปฏิบัติหลักกฎหมายขัดกันของนานาประเทศยังไม่ได้ประสบความสำเร็จถึงขั้นนี้ ทั้งเพราะว่ากฎหมายภายในของแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน แต่มีความแตกต่างกันไป สุดแล้วแต่ชนบทรอบนิยมนิยามประเพณี สิ่งแวดล้อมและความรู้สึกนึกคิดของแต่ละประเทศ และกฎเกณฑ์ว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมายที่สร้างขึ้นมาก็สร้างจากภายในไปหาภายนอก กฎเกณฑ์ว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมายของแต่ละประเทศจึงผิดแผกแตกต่างกันไปด้วย แม้จะได้เคยมีการประชุมนานาประเทศกันหลายครั้งหลายคราวเพื่อให้เกิดความลงรอยกันแต่ก็ไม่ได้ประสบความสำเร็จมากนัก ความแตกต่างกันในสาระสำคัญจึงยังคงมีอยู่ ผลของคดีในประเด็นเดียวกันจึงอาจแตกต่างกัน ระหว่างศาลในประเทศของคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งกับศาลในประเทศของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง จึงก่อให้เกิด (3.) ปัญหาการเลือกสถานที่ที่รับข้อพิพาท (Forum shopping) เมื่อมีศาลหลายแห่งที่สามารถใช้ประโยชน์ได้แน่นอนว่า คู่ความจะเลือกใช้ศาลที่เขาพิจารณาเห็นควรแล้วว่าจะประโยชน์ต่อเขามากที่สุด (Forum shopping) เช่น เจ้าหนี้แห่งสิทธิมักมีความพอใจที่จะเลือกเขตอำนาจศาลที่มีการกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษ (punitive damages) เช่น ศาลในสหรัฐอเมริกา เป็นสถานที่สำหรับยุติข้อพิพาทตามสัญญาฉบับนี้ เพราะหากลูกหนี้ผิดสัญญา นอกจากการเรียกร้องค่าเสียหายเพื่อชดเชยความเสียหายแล้ว ฝ่ายเจ้าหนี้ยังสามารถร้องขอให้ศาลกำหนดค่าเสียหายเพิ่มเติมเพื่อเป็นการลงโทษลูกหนี้ได้ในบางกรณีอีกด้วย ส่วนฝ่ายที่เป็นลูกหนี้ก็พยายามหลีกเลี่ยงเขตอำนาจศาลดังกล่าว โดยหันไปเลือกเขตอำนาจศาลที่จะให้ค่าเสียหายเพื่อชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงเท่านั้น โดยไม่กำหนดค่าเสียหายเพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำผิดแต่อย่างใด เช่น ศาลอังกฤษ ศาลไทย และศาลอื่น ๆ ในยุโรป หากขึ้นศาลดังกล่าวลูกหนี้ผิดสัญญาก็จะลดความเสี่ยงในอันที่จะต้องถูกศาลกำหนดให้จ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นการลงโทษ หรือ เจ้าหนี้มักจะพยายามเลือกเขตอำนาจศาลที่ไม่มีบทบัญญัติกฎหมายกำหนดว่า เมื่อลูกหนี้ก่อความเสียหายแก่ฝ่าย

เจ้าหนี้ขึ้นแล้ว ฝ่ายเจ้าหนี้มีหน้าที่ต้องพยายามดำเนินการบรรเทาความเสียหายที่ตนได้รับจากการกระทำของอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควร เช่น ประเทศฝรั่งเศส ไม่มีกฎหมายบังคับให้เป็นหน้าที่ของผู้เสียหายดำเนินการบรรเทาความเสียหายเช่นนั้น เป็นต้น

ความได้เปรียบเสียเปรียบในเชิงคดีมีความสำคัญมากในธุรกิจการค้า เพราะนอกจากจะหมายถึงผลแห่งคดีแล้ว ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับคดีความก็เป็นสิ่งที่ไม่อาจมองข้าม บ่อยครั้งที่คู่ความใช้เวลา และความพยายามเป็นอย่างมากในการต่อสู้เรื่องเขตอำนาจศาล ความไม่แน่นอนว่าศาลใดจะเป็นศาลที่จะพิจารณาพิพากษาคดีกลายเป็นความเสี่ยงทางธุรกิจอย่างหนึ่ง คู่สัญญาจึงมักจะระบุข้อตกลงเลือกศาลหรือในภาษาอังกฤษมักจะใช้คำว่า Choice of court clause, Jurisdiction clause, jurisdiction agreement เป็นต้น เพื่อกำหนดว่าศาลประเทศใดจะเป็นสถานที่ในการระงับข้อพิพาท เป็นการป้องกันความเสียหายอันเกิดจาก forum shopper จนกลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของนักธุรกิจระหว่างประเทศ³ และถือได้ว่าข้อตกลงเลือกศาลเป็นเงื่อนไขที่สำคัญและเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการระงับข้อพิพาททางด้านธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ

อาจมองได้ว่า ข้อตกลงเลือกศาล เป็นการเลือกสถานที่ในการระงับข้อพิพาท (forum shopping) รูปแบบหนึ่ง แต่เป็นรูปแบบที่เกิดจากความตกลงยินยอมด้วยความสมัครใจของคู่กรณีทั้งสองฝ่าย มิได้เกิดจากการที่โจทก์ฝ่ายเดียวยื่นฟ้องต่อศาลในประเทศที่ตนได้ประโยชน์มากที่สุด ซึ่งการที่โจทก์ยื่นฟ้องต่อศาลที่ตนได้ประโยชน์นั้นก็ไม่ว่าผิดกฎหมายแต่ก็ไม่ถูกต้องเสียทีเดียว เพราะการฟ้องคดีต่อศาลในประเทศนั้นอาจทำให้จำเลยไม่ได้รับความเป็นธรรม และเป็นมาตรการอย่างหนึ่งในการแก้ปัญหาการฟ้องคดีซ้ำซ้อนเพื่อช่วงชิงผลคำพิพากษา (parallel litigation) อีกทั้งยังลดปัญหาเรื่องที่คุณค่าได้แย้งเขตอำนาจศาลด้วยเหตุแห่งความไม่สะดวกของคุณค่า

ข้อตกลงเลือกศาลได้รับการยอมรับบังคับใช้จากนานาอารยประเทศ อีกทั้งยังมีอนุสัญญาระหว่างหลายฉบับที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อตกลงเลือกศาล และตามหลักกฎหมายขัดกันกำหนดว่า ถ้าเป็นปัญหาว่าศาลที่รับฟ้องหรือจะรับฟ้องคดีมีเขตอำนาจศาลเหนือคดีนั้นหรือไม่นั้น เป็นปัญหาที่ต้องพิจารณาตามกฎหมายของประเทศที่ศาลนั้นสังกัดอยู่ (lex fori) ฉะนั้น สำหรับประเทศไทยย่อมต้องพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งของไทย และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ แต่ก็ไม่ปรากฏ

³ สุชาติ สัตตบุศย์, กฎหมายเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศพร้อม General Agreement on Tariffs and Trade, น.139.

บทบัญญัติมาตราใดที่กล่าวถึงข้อตกลงเลือกศาลเอาไว้ จึงมีประเด็นปัญหาทางกฎหมาย โดยแบ่งออกเป็น 2 ประการ คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับข้อตกลงเลือกศาล กล่าวคือ เป็นเรื่องความสมบูรณ์ของข้อตกลงเลือกศาล โดยลักษณะของข้อตกลงเลือกศาลเป็นเรื่องของสัญญา ดังนั้น หากสัญญาขัดต่อหลักความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งข้อตกลงเลือกศาลเป็นความตกลงที่เกี่ยวข้องถึงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน จึงมีประเด็นปัญหาที่จะต้องพิจารณาว่าเอกชนคู่สัญญาสามารถตกลงกันเกี่ยวกับข้อตกลงเลือกศาลได้หรือไม่ อย่างไร หากสามารถตกลงกันได้ ประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไป คือ ข้อตกลงเลือกศาลจะต้องทำเป็นหนังสือ หรือมีหลักฐานเป็นหนังสือหรือไม่ อย่างไร และสัญญาประเภทใดบ้างที่สามารถระบุข้อตกลงเลือกศาลได้ รวมทั้งข้อจำกัดของข้อตกลงเลือกศาล

2. ปัญหาเกี่ยวกับเขตอำนาจศาล กล่าวคือ ข้อตกลงเลือกศาลเป็นการที่คู่ความทั้งสองฝ่ายได้ยินยอมที่จะอยู่ภายใต้เขตอำนาจของศาลนั้นๆ ตามหลักเขตอำนาจรัฐเหนือดินแดน แต่ในกรณีที่คู่ความได้ทำข้อตกลงเลือกศาลต่างประเทศกันไว้ แต่ใจทักกลับนำคดีมาฟ้องยังศาลไทยซึ่งมีเขตอำนาจเหนือคดีนี้เช่นกัน ในกรณีนี้จะถือว่าข้อตกลงเลือกศาลต่างประเทศนั้นเป็นข้อยกเว้นเขตอำนาจศาลไทยหรือไม่ แล้วศาลไทยจะทำที่เช่นไร

ปัญหาดังกล่าวเป็นเรื่องที่น่าสนใจและน่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ผู้เขียนมีความเห็นว่าศาลไทยไม่น่าจะแนวปฏิบัติที่ขัดกับนานาชาติของประเทศ ดังนั้น การศึกษาค้นคว้าถึงกฎเกณฑ์และแนวปฏิบัติของศาลประเทศต่าง ๆ เกี่ยวกับการยอมรับบังคับใช้ข้อตกลงเลือกศาลในสัญญาทางธุรกิจ การค้าระหว่างประเทศจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับประเทศไทย และนำไปสู่แนวทางในการปรับใช้กฎหมายอย่างถูกต้อง สอดคล้องกันและเป็นที่ยอมรับได้ในประเทศอื่น ๆ

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจถึงที่มา ความสำคัญ และแนวความคิดพื้นฐานของข้อตกลงเลือกศาล

2) เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของข้อตกลงเลือกศาล เช่น ข้อตกลงเลือกศาลมีกี่แบบ กี่ประเภท และลักษณะของข้อตกลงเลือกศาลแต่ละประเภทเป็นอย่างไร

3) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงความสมบูรณ์ของข้อตกลงเลือกศาลในสัญญาธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ

4) เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติของศาลในการยอมรับบังคับใช้ข้อตกลงเลือกศาลในสัญญาธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ

1.2 ขอบเขตของการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้เขียนมุ่งที่จะศึกษาและวิเคราะห์ถึงปัญหาเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของข้อตกลงเลือกศาลในสัญญาธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ และปัญหาเกี่ยวกับเขตอำนาจศาลในการยอมรับบังคับใช้ข้อตกลงเลือกศาลต่างประเทศ โดยจะพิจารณาจากบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งของไทย ประกอบกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พุทธศักราช 2539 ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่กำหนดเขตอำนาจศาลไทยเหนือคดีพาณิชย์ระหว่างประเทศและพระราชบัญญัติว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย พ.ศ. 2481 เป็นหลัก การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นการศึกษากฎหมายเปรียบเทียบ รวมถึงแนวปฏิบัติของศาลต่างประเทศ

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยจำเป็นต้องศึกษาโดยค้นหาข้อมูลจากหลายทาง ทั้งการค้นคว้าจากหนังสือ บทความและบทความจากอินเทอร์เน็ต ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีสมมติฐานเป็นเบื้องต้นว่า ข้อมูลดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือพอสมควร ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องในระดับหนึ่งแล้ว

ทางด้านเนื้อหาของการวิจัย ผู้วิจัยมีสมมติฐานว่า ข้อตกลงเลือกศาล คือ การยอมรับเขตอำนาจศาลโดยความตกลงของคู่กรณี (submitted to jurisdiction) อันเป็นหลักเกณฑ์หนึ่งในหลักเกณฑ์ทั่วไปที่ใช้ในการกำหนดเขตอำนาจศาล โดยเป็นการที่คู่กรณีได้ตกลงกันว่า ให้นำคดีหรือข้อพิพาทระหว่างกัน เสนอต่อศาลใด หรือต่อศาลของประเทศใด การทำความตกลงเรื่องเขตอำนาจศาลอาจทำก่อนที่จะมีข้อพิพาทเกิดขึ้น หลังจากที่มีข้อพิพาทเกิดขึ้นแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม การกำหนดเขตอำนาจศาลที่รัฐหนึ่งเห็นว่าสมเหตุสมผลที่จะบัญญัติไว้ในเรื่องเขตอำนาจศาลของตน แต่รัฐอื่นอาจไม่เห็นด้วยและไม่ยอมรับก็ได้ การไม่ยอมรับนี้อาจก่อให้เกิดผลกระทบได้ เช่น ในเรื่องคำพิพากษาอาจไม่ได้รับการยอมรับและบังคับโดยศาลต่างประเทศ แต่กระนั้นก็ตาม โดยหลักในเรื่องอธิปไตยของรัฐแล้ว รัฐจะกำหนดเขตอำนาจศาลภายในของตนเพื่อพิจารณาคดีต่าง ๆ ภายในดินแดนของตนอย่างไรก็ได้ ตามที่ตนเห็นว่ามีเหตุผลอันสมควร คำพิพากษาที่มีแล้วจะ

บังคับคดีได้หรือไม่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ดังจะเห็นได้ว่า แม้ว่าเกณฑ์ในการกำหนดเขตอำนาจศาลของบางรัฐจะไม่ใช่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป แต่รัฐนั้นก็ยังคงมีบทบัญญัติเช่นนั้นไว้ได้ และใช้เกณฑ์เช่นนั้นตัดสินคดีที่ขึ้นมาสู่ศาลของตนได้ การมีอยู่ของข้อตกลงเลือกศาลไม่ได้เป็นการตัด (oust) เขตอำนาจศาลของประเทศอื่นที่มีเขตอำนาจเหนือคดีนั้น เพราะว่าเอกชนไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลได้ แต่เป็นเรื่องของการที่ศาลนั้นให้ประสิทธิผลอย่างยิง (full effect) แก่ความตกลงของเอกชนตามหลัก party autonomy ซึ่งการยอมรับบังคับใช้นั้นก็ต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายของรัฐนั้นกำหนด

และเมื่อปรากฏว่ามีข้อตกลงเลือกศาล คู่สัญญาจะต้องผูกพันกันตามข้อตกลงเลือกศาลที่ได้ทำไว้ตามหลักกฎหมายว่าด้วยสัญญา หากคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดสัญญาจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายนั้น

ส่วนประเด็นว่าข้อตกลงเลือกศาลจะผูกพันศาลหรือไม่ อย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับกฎหมายและศาลของรัฐนั้นๆ แม้ประเทศที่ให้การยอมรับบังคับใช้ข้อตกลงเลือกศาลก็อาจจะยกเหตุผลต่าง ๆ ขึ้นมาอ้างเพื่อปฏิเสธข้อตกลงเลือกศาลได้ เช่น ขัดต่อหลักความสงบเรียบร้อยบ้าง เป็นการเลี่ยงกฎหมายที่สำคัญบ้าง เป็นต้น จะเห็นได้ว่าข้อตกลงเลือกศาลไม่ได้เป็นอะไรไปมากกว่าข้อสันนิษฐานเบื้องต้น (prima facie case) ว่าศาลที่ถูกเลือกนั้นเป็นศาลที่สะดวกแก่คู่ความทั้งสองฝ่าย

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะศึกษาวิจัยโดยจะใช้วิธีการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลแบบการวิจัยข้อมูลโดยเอกสาร (Documentary Research) ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากคำพิพากษา หนังสือบทความ และสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศเป็นหลัก เพื่อค้นหาแนวทางที่ถูกต้องและควรจะเป็นสำหรับการวิเคราะห์เชิงกฎหมายเกี่ยวกับการยอมรับบังคับใช้ข้อตกลงเลือกศาลในสัญญาระหว่างประเทศ โดยในการเขียนจะใช้วิธีการพรรณนาและวิเคราะห์ (Descriptive and Analytical Method) เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

เมื่อศึกษาตามวัตถุประสงค์และทดสอบความถูกต้องตามสมมุติฐานที่วางไว้แล้ว คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการวิจัยเรื่องนี้อย่างต่อเนื่องต่อไป

- 1) ทำให้เกิดความเข้าใจถึงที่มาและความสำคัญของข้อตกลงเลือกศาล แนวความคิดที่ใช้ในการยอมรับบังคับใช้ข้อตกลงเลือกศาล
- 2) ทำให้ทราบหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหลักเกณฑ์ตามกฎหมาย แนวปฏิบัติของศาลต่างประเทศในการยอมรับบังคับใช้ข้อตกลงเลือกศาลในสัญญาทางธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ
- 3) ทำให้ทราบปัญหาและแนวทางแก้ไขในการยอมรับบังคับใช้ข้อตกลงเลือกศาลในสัญญาทางธุรกิจการค้าระหว่างประเทศของไทย